Ч. 93. Субота 27 цьвітня (10 мая) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Престол на предмова. — Експозе гр. Голуховского).

На принятю австрийскої делеґациї, Цісар відповів на промову президента делеґациї др. Бернрайтера отсими словами: Запевненя про вірну преданність, які ви, панове зложили мені, наповняють мене щирим вдоволенем. Приймить за се мою щиру подяку.

В ході року, що минув від послідної делеґациї, загальне політичне положене не дізнало ніякої засадничої зміни. Як до тепер, так і на дальше безнастанні змаганя мого правительства звертають ся до піклованя тісних зносин з нашими союзниками та відносин повного довіря з усіма другими державами, а тим самим причиняють ся до удержаня і сконсолідованя европейского мира. Спеціяльно також наше постійно приязне порозуміне з російскою державою що до подій на близшім Сходї єсть корисне для удержаня мира і порядку в тамошних краях.

Переведене минувшого року придавлене ворохобнї в Хинї уможливило відкликане переважної части висланих там державами сухопутних і морских воєнних сил, а чинить менї се вдоволене, що можу висказати моє повне признане з причини постави і для тих відділів моеї маринарки воєнної, які при сій нагоді були ужиті.

Мій військовий заряд мусів тимчасом вистати о збільшені запотребованя на справлене артилерийного материялу, на орґанізацию в обсягу артилериї і на поправу харчу для жовнірів — а моя воєнна маринарка о таке саме запотребоване на неуникнене помножене персоналю та на будову кораблів. Ті збільшені запотребованя, подібно, як всї инші позиції в обсягу видатків в буджетах воєннім і маринарки, удержані в найтіснїйших і доконечних границях.

Розвій економічних відносин Босни і Герцоґовини виказує правильний поступ, а також в найблизшім роцї адміністрацийні видатки тих країв будуть покриті з їх власних доходів.

Пересьвідчений, що приступите, панове, до виконаня своїх задач із звичайним патріотичним запалом, супроводжу ваші працї моїми найліпшими желанями і витаю вас із серця.

Того самого дня, т. є. передвчера около 5-ої години по полудни зібрала ся буджетова комісия австрийскої делеґациї, зложена з 21 членів, під проводом бар. Хлюмецкого і тут виголосив міністер справ заграничних своє exposé.

Зачав від вказаня на зміст престольної промови і згадавши коротко про се, що наближає ся час відновленя тридержавного союза, перейшов до відносин до Росиї. Від 1897 року ті відносини стають приязними, а основою до сего є порозуміне в балканьских справах. Міністер має надію, що приязні відносини до Росиї станут з часом ще тіснїйшими. Така була цїль петербурґского порозуміня. З боку нашої держави доложить ся всїх змагань, аби то порозуміне удержало ся на найдальшу будучність.

Змаганя деяких неясних елементів на Балкані до нарушеня мира і ладу, як і лиха адміністрация Туреччини не будуть супротив того причинами до якихсь важнійших комплікаций. Австро-угорске правительство в порозуміню з Росиєю звернуло увагу Порті, аби старала ся завести у себе ліпший лад і спокій в краю. В інтересі Туреччини лежить взяти собі ті ради до серця. Рівнож і дві другі держави, Сербія і Болгария, коли не хочуть стратити довіря Европи, мусять дбати о подавлене революцийних рухів на Балкані.

Особливо похвалив ґр. Голуховский Румунію, котру поставив иншим балканьским державам як взорець до наслїдуваня. Рівнож і в Греції відносини поправили ся. Можна завважати деяке зближене між нею та Портою. Так само на Креті маємо спокій. Що до Хини, то Австро-Угорщина мусить стояти на становищи економічної рівнорядности усїх держав на хіньскім торзї.

Дальшу часть своєї промови посьвятив міністер економічно-торговельним справам. Від 1½ року вигасли торговельні трактати. До відновленя їх треба приступити з дбалостию о правдиві інтереси монархиї. Але перше треба осягнути згоду обох частий монархиї. Незгода тілько ослабить монархію супротив заграниції. Переведене економічної угоди між Австриєю і Угорщиною єсть доконечне і міністер накликує до того делеґатів обох половин монархиї дуже горячо.

Свою промову закінчив міністер прозьбою ухвалити буджет.

---

61) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з десяйцятого німецкого виданя.)

(Дальше.)

Коли малий щез, спитав Ані: Чи маєш ти ще серце для давного королївского роду, котрому твої родичі так були вірно предані?

Стара потакнула головою.

— Коли так, то не відмовиш своєї помочи, щоби я єго знову двигнув: Ти то зрозумієш, як менї тепер єреїв потреба і я присяг ся, що не буду наставати на житє Пентаура; але я ще раз кажу: він стоїть менї в дорозї! Я маю своїх шпигунів в Сетівім домі і знаю від них, що значить заточене поета в ломи каміня коло Хенну. Якийсь час кажуть яку добувати та обтісувати піскове камінє а то лиш причинить ся до здоровля сего сильного як дуб чоловіка. В Хенну, як знаєш, єсть крім ломів каміня ще й велике братство єреїв, що стоїть в тісній звязи з Сесі'вим домом. Коли ріка зачинає прибувати і в Хенну обходять велике сьвято Нїлю, мають темошні єреї право вибирати собі трох із тих злочинців, що працюють в ломах, на своїх власних слуг. Розуміє ся, що они в слїдуючім роцї виберуть Пентаура і пустять єго на волю та будуть з мене сьміяти ся.

— Добре придумали! — сказала чарівниця.

— Отже я й сам себе радив ся тай радив ся Катуті і Нему — говорив Ані дальше; — але все, що они радили, може би й дало ся зробити, але єсть незручне та мусїло би що найменше викликати здогади, котрих би я тепер хотів уникнути. Щож би ти на то порадила?

— Племя Асси нехай згине! — замуркотіла стара понуро. Відтак задумавши ся споглядала в землю, а наконець відозвала ся:

— Кажи провертїти діру в корабли, нехай він затопить ся зі звязаними злочинцями.

— Ні, ні, я вже й сам о тім думав, та й Нему радив — відозвав ся Ані. — То бувало вже сотки разів. Треба, щоби Амені не уважав мене за такого, що зломив присягу, а я присяг, що не буду наставати на житє Пентаура.

— Ага так, ти присяг, а ви мужчини між собою додержуєте слова. Зажди трошки, а що як би так було? Ти кажеш кораблеви відплисти з увязненими до Хенну, але потайком прикажеш капітанови, щоби він в ночи минув ломи і так борзенько як лиш можна поплив аж до Етіопії. Із Суану кажеж увязнених повести через пустиню аж до копалень золота. Може минути чотири або й вісїм недїль, аж тут довідають ся, що стало ся. Коли відтак Амені виступить против тебе, то ти удаш розлюченого на таку необачність і можеш присягати на всїх богів в горі і над землею, що ти ненаставав на житє Пентаура. Коли зачнуть розвідувати, то мине знов кілька недїль а тимчасом чей Паакер зробить своє а ти своє і ти будеш королем. Менї здає ся, що берлом можна легко розбити всяке приречене, а коли вже конче хочеш додержати слова, то лиш лиши Пантаура в копальнях золота. Звідтам ще ніхто не вернув. Також там і кости мого тата і моїх братів побілїли від сонця.

— Коли бо Амені не повірить в таку похибку — перебив Ані з обавою чарівницї.

— То признай ся, що ти казав єго туди повести! — відозвала ся Гект. — Скажи, що ти довідав ся, що они хотять зробити з Пентауром в Хенну, і ти поправдї додержав слова, але не хотів пустити злочинця безкарно. Они будуть розвідувати, а коли Ассового внука знайдуть живого, то ти будеш оправданий. Послухай моєї ради, коли хочеш бути добрим господарем в своїй хатї і паном на своїй посїлости.

— Годї — відповів намістник — менї треба помочи Амені'го не лиш на нинї і на завтра. Я не хочу бути сліпим знарядом в єго руках, але він тепер мусить мене уважати за него.

Стара здвигнула плечима, встала, зайшла до своєї хати і винесла звідтам якусь фляшинку.

— Возьми отсе — сказала она. — Чотири каплї з того пущені до вина відберуть нехибно розум тому, хто єго випє. Попробуй

Справоздане

з діяльности Товариства „Просьвіта" за час від І. січня 1900 до 3І. грудня 190І.

IV.

Фонди остаючі під зарядом „Просьвіти" виносить: 1. Фонд стипендийний ім. Тараса Шевченка 6648·22 К і 6824·45 К (надто вже виплачено з сего фонду в р. 1901 першу стипендию в квоті 200 К). 2. Фонд стипендийний бл. п. Франца Фронца (Коренний капітал 4600 К). Виплата стипендиї в обох літах по 180 К. Стан каси з кінцем року 253·64 К і 261·59 К. 3. Фонд будови театру. В року 1901 видано на купно дому 63.999·20 К. Стан фонду з кінцем 1901 року 64.170·85 К. 4. Фонд на „Дім Просьвіти" 272·65 К і 273·65 К. 5. Михайлова премія драматична 1649·63 К і 1728·49 К. 6. Фонд стипендийний ім. Стефана Качали 119·57 К і 124·86 К. 7. Фондация Ст. Дубравского (Коренний капітал 4000 К). Видане книжок премійних коштувало 360 К. 8. Фонд Леонидів 1821·35 К і 2001·23 К. 9. Фонд стипендийний ім. Олександра Огоновского 1412·58 К і 1471·70 К. 10. Фонд закупна молитвенників для дівчат шкіл перемиских 90·89 К і 94·97 К. 11. Фонд запомоговий сиріт по учителях народних 32·79 К і 34·21 К. 12. Фонд стипендийний імени Маркіяна Шашкевича 361·93 К і 378·37 К. 13. Фонд памятковий Маркіяна Шашкевича 1113·58 К і 1164·20 К. 14. Фонд запомоговий ім. Маркіяна Шашкевича для руских літератів 105·93 К і 110·56 К. 15. Фонд стипендийний ім. Омеляна Огоновского 1551·52 К і 1622·08 К. 16. Фонд стипендийний бл. п. Евзевія Грушкевича (Коренний капітал 10·000 К). Виплачено стипендиї 200 К і 500 К. 17. Фонд емеріт. артистів руской сцени 2534·45 К і 2638·13 К. 18. Фонд стипендийний ім. Теодора Качали (Коренний капітал 6000 К). Виплата стипендиї два рази по 240 К, стан каси з кінцем року 119·12 К і 119·70 К. 19. Фонд стипендийний ім. Йосифа Шуховского 2627·57 К. Стипендия війде в житє, коли капітал основний зросте до тої висоти, що буде приносити річно 200 К. доходу. 20. Фонд стипендийний ім. Николая Січиньского 156·40 К. 21. Фонд запомоговий ім. о. крилошанина дра Ів. Гробельского для убогих учеників школи народної в Порохнику 1141·28 К. 22. Фонд запомоговий ім. о. крилошанина дра Івана Гробельского на підмагане читальні „Просьвіти" в Порохнику 2000 К. Фондация входить в житє по смерти фундатора. 23. Фонд ім. Івана Череватенка на премії за науково-популярні книжки 2577·38 К.

Зложений в депозит „Просьвіті": Фонд стипендийний бл. п. Володимира Барвіньского виносив з кінцем 1901 року: 2578 К 80 с.; Фонд на бурсу золочівскої філії „Просьвіти" (без дописаних відсотків від 25 цьвітня 1895) виносив 82 кор.

Новинки.

Львів дня 9-го мая 1902.

— **Доповняючі вибори** до ради державної відбудуть ся дня 12 с. м. у Львові і в Тернополи-Бережанах. У Львові кандидують: професор университету др. Гломбіньский і людовець Ян Сташіньский, а в Тернополи-Бережанах адвокати: др. Дулемба зі Львова і др. Ляндав з Тернополя.

— **В Городенці** розвязало ц. к. Намістництво тамошну раду повітову з причини, що не було в ній ніколи комплету. Рівночасно установило Намістництво тимчасовий заряд, зложений з вісьмох членів.

— **Звичайні загальні збори** тов. дяків епархії перемиской відбудуть ся дня 29 мая в Перемишли.

— **Альманах ц. к. державних зелізниць** на 1902/3 р. (XXIII. річник) вийшов на днях у Відни. Задля богатого інструкцийного змісту, обіймаючого всї галузи державної служби зелізничої, сего річника загально уживають не лише круги австр. зелізничої служби і приватні в цїлях службових, але також інтересенти і підприємці уживають его яко знаменитої книги інформацийної. Альманах сей (58 аркушів вел. вісімки) містить повний шематизм урядників зелізничого міністерства, ґенеральної інспекциї і цїлого персоналу державних зелізниць, служби центральної; і виконуючої; також зіставлене инших державних властий в порівнаню до зелїзничих; вказ службових місць і станций і розділ зелізничих шляхів. Сей Альманах подає своїм змістом вірний образ всїх галузий сего розлогого комунікацийного заряду. Чистий дохід призначує ся щорічно на добродійні цїли. Альманах можна набувати у власнім накладі редакциї у Відни I. Nibelungengasse 4.

— **Борба з морозами.** Такої весни як сегорічна вже давно не бувало. Зі всїх сторін доносять про снїги та морози в маю. Найбільша небезпечність грозить тим сторонам, де росте виноград, і длятого там люди найбільше боронять ся від морозів. Цікаво описують нїмецкі ґазети ту борбу в ночи з дня 27 на 28 цьвітня в місцевостях Ляпгенльойс і Гаіндорф в долїшній Австриї, де від давна єсть сторожа від морозів, так само, як де инде сторожа від огню. В ночи згаданого дня настала нараз зміна воздуха. Около півночи показував термометер один степень морозу, а по 12 годині настало вже було аж 3 степені. Тепер дав дзвінок знати, що пора запалювати огнї і робити дим коло виноградників. За пів години опісля горіло вже звиш 1000 огнїв в цїлій околици. Сама сторожа морозна з Лянгенльойс і Гаіндорф розложила була 50 огнїв. Так роблено дим аж до всходу сонця. Люди розповідають, що ще від 1866 р. не було в тій порі так студеної ночи як отся. Окремий комітет пильнував роботи аж до 6 години рано і тогди казав гасити огонь. По тім ходили люди по виноградниках переконати ся чи дим що поміг і показало ся, що не було майже нїякої шкоди. Лиш денеде дуже рідко змерз був якийсь корч.

— **Посьвітили єму аж до дому.** Редактор виходячої в Медлїнґу коло Віднл ґазетки нїмецкої „Медлїнґский повітовий Посланник", п. Ціцек, написав перед кількома днями в тій ґазетцї, що в громаді Вінер-Найдорф під Медлїнґом єсть дуже зле осьвітлене і що нїхто не дбає про людий, котрі мусять ходити по улицях на погемки. В кілька днїв опісля приїхав він до Вінер-Найдорф і хотїв переконати ся, чи его писане що помогло, а що то було ще ясно і лїхтарні не сьвітили ся, зайшов до гостинниці, перекусив там щось і випив, заплатив і вийшов на улицю. Там вже чекало на него двох здоровенних мужчин з Найдорф,

---

того напитку на якім невільнику, а побачиш який він добрий.

— А щож менї з тим зробити? — спитав Анї.

Оправдати ся тим перед Аменї'м — зареготала ся чарівниця. Скоро командант корабля верне, кажеш закликати его до себе, почестуєш его вином, а коли би відтак Аменї побачив божевільного, то чому би не повірив, що він зійшовши з розуму минув Хенну!

— То розумно, то знаменито! — відозвав ся Анї. — Що було незвичайне, то не станесь нїколи простим. З тебе була найбільша сьпівачка, а тепер ти наймудрійша із жінок, панї Бекі.

— Та я вже не Бекі, я називаю ся Гект — відрубала стара.

— Про мене! Правда, що як би я був чув спів Бекі, то я би їй був ще більше зобовязаний до вдяки, як тепер Гектї — сказав Анї і усьміхнув ся. — Але не хотїв би вийти від найрозумнїйшої із женщин в Тебах, не спитавши єї ще в одній важній справі. Чи єсть у тебе така сила, що ти можеш знати будучність? Чи маєш такий спосіб, щоби знати наперед, чи той великий намір — ти вже знаєш, що у мене на думцї — удасть ся або не удасть ся?

Гект дивила ся в землю а відтак по коротків надумі сказала: Ще не можу нїчого певного сказати, але твоя справа стоїть добре. Подиви ся на онті оба кригульцї з ланцушками на ногах: они не будуть їсти від нїкого лиш від мене. Той, що пускає з себе пірє зі замкненими сірими клїпками то Рамзес, а той хороший гладонький зі сьвітячима очима то ти! Розходить ся о то, котрий з них обох буде найдовше жити. Доси, як видиш, то ти маєш більше щастє.

Анї подивив ся злістно на хорого кригульця королевого, а Гект сказала: Треба з обома однаково обходити ся, бо судьба не дасть ся силою перемочи.

— Годуйже їх добре! — сказав намістник, кинув Гектї свою мошонку на подолок і збираючись виходити сказав ще: Коли котрій із птиць щось стане ся, то дай менї через Нему завчасу знати.

Анї зійшов горою в долину і пустив ся до недалекого гробу своїх предків; а Гект лиш засьміяла ся за ним та замуркотїла сама до себе: Той дурачиско вже тепер мене доглядає задля своєї птички! Той усьміхнений, трусливий чоловічиско, котрому не хоче ся мислити, хотїв би панувати в Єгиптї! Не вжеж я таки о много розумнїйша від всїх инших людий, чи може до старої Гекти приходять лиш самі дураки? Але Рамзес прецї вибрав Анї'го на свого заступника! Хиба може длятого, що він того не конче розумного уважав за не конче небезпечного. Як би він так гадав, то не був би мудрий, бо нїхто не буває так самосьвідомий і зухвалий як іменно дураки!

Глава трета.

В годину опісля їхав Анї, вийшовши із гробницї своїх предків, в богатій одежи на своїм парадним возї попри печеру чарівницї і хату батька Уарди.

Нему сидїв скулений на ступени від воза, звичайнім місци для карликів. Малий глипнув в ту сторону, як стояла нововиставлена хата і аж заскреготав зубами, коли побачив, що коло Уарди сидить якийсь чоловік, котрого ясна одіж забілїла ся крізь діру в плотї.

Гостем красавички був князь Рамері, котрий в білій одежи молодого писаря із скарбницї перевіз ся через Ніль, щоби розвідати ся про Пентаура і Уардї закосичити рожею волосє.

Сей послїдний намір здавав ся єму мабуть особливо важним, бо тамтой бодай що до часу мусїв лишити ся на конець.

Та й уважав за потрібне оправдати ся сам перед собою деякими важними причинами. Насамперед рожа, котру він добре сховав в складах своєї одежи, могла би була зівнянути, як би він коло Сеті'вого дому ждав на своїх товаришів, відтак могла би була показати ся потреба вергати звідтам борзенько до Теб, а наконець здавало ся єму й то можливе, що Бент-Анат пійде за ним двірского церемонника, а як би то стало ся, то всяка проволока могла би перешкодити его памірам.

Серце било ся в нім голосно і сильно не лиш ід дівчинї, але й длятого, що чув, що робить то, чого єму не вільно було робити.

Місце, на котре він тепер хотїв зайти, було нечисте, а перед Уардою він перший раз сказав неправду. Він удав перед нею, що єсть благородним отроком з дружини Бент-Анати, а що одна неправда потягає за собою звичайно і другу, то на єї питаня не сказав їй правди про своїх родичів і своє житє.

А може то на сїм нечистім місци зло мало більшу над ним силу як в Сеті'вім домі і в палатї его батька? Мабуть так і було, бо весь неспокій в природї і в чоловіцї був частиною Сета, а як то бурливо ворушилось в его груди!

А прецї! Він же хотїв Уардї лиш щось доброго зробити. Она була така красна, така люба, мов би справдешна божа дитина, а тота біла дівчина то була певно якась вкрадена дитина та й зовсім не належала до нечистих.

Коли князь увійшов на подвірє перед хатою, Уарди десь не було видко, але він зараз зачув єї голос, що роздав ся був крізь отверті двері.

Она вийшла на двір, бо єї пес став дуже уїдати на Рамері'го.

Коли побачила князя, налякала ся і сказала: Ти вже знову тут, а я прецї остерігала тебе. Бабуня онтам в хатї то парашітова жінка.

— Та я й не прийшов до неї — відповів князь, — лиш до тебе самої, а ти до них не

кождий з засьвіченою великою ліхтарнею в руці, взяли его силоміць попід боки і вивеля з громади аж назад до Медлінґа. Там пустили его і сказали: Мабуть буде з вас вже супроводу і осьвітленя з Вінер-Найдорф аж до Медлінґа. Бувайте здорові, а на другий раз просимо Вас знову до нас в гостину.

— **В позичанім не лиш не мило і невигідно, але й — небезпечно.** Якийсь пан К. у Львові позичив оногди в склепі купця Йойни Бавма фракове одіне — видко треба ему було робити якусь з тих візит, на котрих приймають лиш у фраках, але не питають звідки они. Вчера прийшов по то одіне склеповий помічник, Яков Сімпель і забрав его назад до склепу. Аж тепер пригадав собі п. К., що в кишени фрака забув 170 корон банкнотами. Коли служба склепова заперечила будь-то би що небудь знайшла в кишенях одіня, Сімпель призвав ся, що перешукував кишені, але не знайшов в них нічого. Один зі сьвідків зізнав, що хотів на дорозї перешукати кишені, але Сімпель сказав, що сам перешукує кишені, бо в противнім случаю субект в склепі сам забирає, що знайде.

— **Нещаслива пригода.** Дня 30 цьвітня с. р. зрубував Луць Куцкий в Стронибабах, повіта золочівского дерево в своїм городї так нещасливо, що оно падаючи, забило его осьмилїтного сина. В справі сїй веде ся слїдство

— **Наслїдки крадежі спіритусу.** Дня 30 цьвітня с. р. около 8 год. вечером вибух в Яслї огонь на маґазиновій рампі на тамошнім двірци зелізничім. Показало ся пізнїйше, що причиною того був робітник Михайло Жеґула, занятий при ладованю дерева фірми Кона і Штаєр, котрий лежить тепер попечений в шпитали. Жеґула розповів, що було причиною огню. Згадана фірма заставила его стеречи дерева уставленого на складовій плопи. Стоячи коло рампи маґазинової, видів він як двох робітників Михайло Ванат і Яков Юрковский о 8 год. вечером в одній із стоячих там бочок зі спіритусом, що важили 2622 кільоґр. і були прикриті плахтами виверті́ли діру, наточили спіритусу до збанка і чим скорше відійшли звідтам в сторону як плоша стацийна. Жеґула пішов зараз також туди та хотів і собі наточити спіритусу а що під плахтою не міг знайти діри, то засьвітив сїрничок, внаслідок чого займила ся бочка зі спіритусом а від неї і стоячий побіч екіпаж о двох сидженях. Жеґула при тім і попік ся. Лиш скора поміч недопустила до експльозиї 4 бочок спіритусу і не дала згоріти деревляному маґазинови, в котрім були зложені найприрїжнїйші товари вартости кілька тисячів корон.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 9 мая. Вчера відбула ся двогодинна рада міністрів. Всї члени кабінету обявили свою солїдарність з президентом міністрів дром Кербером в справах митової тарифи і угоди з Угорщиною.

Гаґа 9 мая. Найблизші дні з неділею включно уважають лїкарі ще критичними для недуги королевої Вільгельміни. Коли би королева пережила ті дні, то буде уратована.

Трутнів 9 мая. Вольф скликав сюди вчера великі збори своїх приклонників, на котрім ухвалено вотум недовіря Шенерерови і его сторонництву.

Льондон 9 мая. Зачувати, що оконечна конференция в справі мирових переговорів має відбути ся нинїшного дня.

Париж 9 мая. З Петербурга доносять, що проґрама торжеств в часї гостини Любета в Росиї вже уложена. Любе прибуде дня 20. мая до Кронштадту, де его повитає цар з дружиною. Відтак від'їде Любе двірским поїздом до Царского села. На другий день відбудуть ся ся великі маневри, а відтак від'їде Любе до Парижа.

належиш. я то собі тепер розважив. Рожі не ростуть на пустини.

— Таж я преці дитина свого тата — сказала Уарда рішучо — і внучка мого бідного дідуня, що его убили. А вжеж, що я до них належу, а кому я за зла, той нехай не сходить ся зі мною.

При сих словах рушила она ніжкою і хотїла вже назад вертати до хати, але Рамері вхопив єї за руку та задержав і сказав:

— Яка ти не добра! Таже я старав ся тебе виратувати і прийшов вже до тебе, заким ще погадав собі, що ти би могла.... от бачиш, що ти досить неподібна до тих людий, котрих називаєш своякама. Треба щоби ти мене добре зрозуміла; менї лиш страшно було погадати, що ти така біленька як лелія і красна мусїла би стати ся участницею страшного проклятя. Таже до тебе кождого тягне, навіть мою господиню Бент-Анат, і тому здавало ся менї так неможливим....

— Щоби я належала до нечистих; та скажи лиш то! — сказала Уарда з тиха і спустила очи в долину.

А відтак стала живійше говорити: А я тобі кажу, що то прокляте несправедливе, бо ніколи не було лїпшого чоловіка, як мій бідний дідуньо.

Сльози покотились їй з очий; а Рамері відозвав ся:

— Я тобі то дуже вірю, і то мусить досить тяжко бути, оставати ся добрим, коли люди нами погорджають і ганьблять нас; зі мною бодай не зробив би ганьбою ніхто нічого, але похвалою все. Правда, що люди змушені поважати моїх свояків і мене.

— А нами погорджати — перебила ему Уарда. — Але я тобі щось скажу: Скоро чоловік знає, що він добрий, тогди байдуже, чи хтось нами погорджає, чи шанує нас. Ми таки можемо бути гордїйші як ви, бо ви вельможі змушені нераз собі сказати, що ви менше значите, як за що вас уважають, а ми знаємо, що значимо далеко більше.

— Оттак я собі тебе й думав! — сказав Рамері: — а таки знайшов ся один, що признає тобі значінє, а тим то я! Як би не то, то чи мусїв би я заєдно лиш о тобі думати?

— Та й я о тобі думала — сказала Уарда. — От як-раз тепер, коли я сиділа коло недужої бабуні, прийшло менї на гадку, як би то красно було, коли би я мала брата, що був би такий як ти. Знаєш, що я би зробила, як би ти був моїм братом?

— Ну, що?

— Я би тобі купила віз і конї і ти би мусїв піти з борцями короля.

— А хибаж ти така богачка? — спитав Рамері усьміхаючись.

— А вжеж — відповіла Уарда. — Правда, що не від давнїйше, як може від години. А ти умієш читати?

— Умію.

— Подумайже собі, коли я була хора, то із Сетї'вого дому прислали менї якогось лїкаря. Він був дуже зручний, але якийсь дивний. Дивив ся на мене нераз такими очима як пяний та й загикував ся, коли говорив.

— Чи не називав ся він Небзехт? — спитав князь.

— Таки так, Небзехт. Він мав якесь дивне дїло з дідунем, а при тім страшнім нападі на нас, коли Пентаур і ти нас виратували, він вступив ся також за нами. Від того часу більше не показав ся; бо й менї вже значно було полекшало. Отже нинї, може дві години тому назад, закавкав пес і якийсь старший чужий чоловік приступив до мене і сказав менї, що він Небзехтів брат і зберігає для мене дуже богато гроший. Дав менї також перстїнь і сказав, що він виплатить кождому гроші, хто прийде з тим перстенем від мене. А відтак прочитав менї отсе письмо. (Дальше буде.)

Надіслане.

Виданя
Руского педаґоґічного Товариства.

Образкові виданя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Ґете-Франко: Лис Микита (друге цїлком змінене виданє) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші зьвірята 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дітий 80 с. *Мала менажерия 70 сот. *Велика менажерия 80 с. *Нашим дїтям ч. I. 80 с. Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Байки братів Ґмірів 50 с.

Виданя без образків.

***Читанка** ч. I., II., III., IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. ***Китиця желань** 2, розширене виданє 40 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземові Капцї 40 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 4 К. **Дзвінок** з р. 1892—1900 по 6 К. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Леоніда Глїбова:** Байки 10 с. ***Дніпрової Чайки:** Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 1 К. 20 с. **Гордієнко:** Картагинці і Римляни 40 с. ***Юлїй Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. **Барановский:** Приписи до іспитів 40 сотиків. ***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка история педаґоґії 1 К. 20 с. ***Василь В-р** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. **Василь:** Подорож Ґулївера до краю Лїліпутів 50 с., опр. 64 с. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дітям 50 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. **Др. Мандибур:** Олїмпія 70 с. **Сальо:** Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. ***А. К.:** Робінзон неілюстрований 20 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 К. **Др. Мих. Пачовский:** Замітка до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, I. ч. 64 с. ***Тарас Шевченко:** Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дітий 40 с. ***Ів. Спілка:** На чужині 40 с., опр. 54 с. **А. Глодзіньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Мих. Коцюбиньский:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Олекса Катренко:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дітий 40 с., опр. 60 с. **Стефан Пятка:** На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. **Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії України-Руси. 40 с. **А. Кримский:** Переклади 40 с., опр. 44 с. **А. Пушкін:** Байки 30 с. **D. N. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. **Марта Борецка:** істор. оповід. 64 с, опр. 84 с. **Марко Вовчук:** оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. **Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. **Гр. А. Толстой:** Казки 40 с., опр. 54 с. Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности, а „Огород шкільний“, поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарні Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарни Ставропиґії.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. Доставці Двора цареко-російского

Надворні доставці кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінники.

Ціни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початте *Мурілля* величини 42×32 цм . . . . 4 зр.

Христос при криници з Самаританкою *Караччього* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, есть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).